

Νυχθημερόν βομβαρδιζόμαστε από τους αργόσχολους των καναλιών για τη νέας κοπής γρίπη, που αντί να καθησυχάζουν τους πολίτες, μάλλον επιτείνουν τον πανικό και την αγωνία.

Εν όψει μάλιστα και της σχολικής χρονιάς ο καημός τους μετατοπίστηκε στα εκπαιδευτήρια της χώρας, τα οποία μεταβάλλονται σύμφωνα με τα μέτρα που λαμβάνονται σε αποστειρωμένα εργαστήρια.

Κι αν ο ιός της γρίπης δεν προκαλεί καμιά ανησυχία, όπως σωφρόνως μας διαβεβαιώνουν οι επιστήμονες, δεν συμβαίνει το ίδιο με έναν άλλο «ιό», που έχει εισχωρήσει πλέον στα σχολεία και προσβάλλει, όχι το σώμα, αλλά την ψυχή των μαθητών, που διαφθείρει και καταστρέφει άγουρες συνειδήσεις. Αναφέρομαι στο περιεχόμενο των σχολικών βιβλίων, κυρίως της γλώσσας, τα οποία, δεν θα κουραστώ να γράφω, αποτελούν προπαιδεία καταναλωτισμού, αφιλοπατρίας, γλωσσικής σύγχυσης. Μια παρένθεση σχετική με το θέμα της γλώσσας των νέων. Το καλοκαίρι, με τις παράλιες ευωχίες του, σου δίνει τη δυνατότητα να συγχνωτιστείς με νέους ανθρώπους, να αφουγκραστείς το λεξιλόγιό τους. Αν ισχύει το ρηθέν υπό του Γερμανού φιλοσόφου Γ. Χέρντερ ότι «η γλώσσα είναι ο καθρέφτης της εθνικής πραγματικότητας» τότε μιλάμε για έναν καθρέφτη θρυμματισμένο, για μια εθνική πραγματικότητα καταθλιπτική. Μία μόνο επισήμανση: στις δέκα λέξεις που εκστομίζει το μέλλον του τόπου μας, οι μισές ανήκουν στο γνωστό εθνικό μας προσωνύμιο με τα τρία άλφα. Το φαινόμενο ονομάστηκε προσφυώς «γλωσσική μαλάκυνσις». (Η «γλωσσικός αυνανισμός» όπως το γράφει ο Σ. Καργάκος στην «Αλεξία» του).

Επανέρχομαι στον... «ιό» των βιβλίων. Το πρόβλημα δεν εντοπίζεται μόνον στα βιβλία του Δημοτικού. Διαπέρασε και την όχθη του Γυμνασίου, που μάλλον τα πράγματα χειροτερεύουν. Τα βιβλία του Γυμνασίου – της γλώσσας – συνιστούν κι αυτά κακέκτυπα της

τηλοψίας, προβάλλουν λανθασμένα πρότυπα, αποϊεροποιούν εδραίες αξίες, προωθούν τον πρόωρο ερωτισμό, την άκαιρη σεξουαλικότητα. Αποαθωποιοούν, με έναν λόγο τα παιδιά, σε μια ηλικία που μονάχη έγνοια τους πρέπει να είναι η σπουδή και η μόρφωση. Για του λόγου το αληθές, παρεμβάλλω ένα κείμενο, το οποίο περιέχεται στο «τετράδιο εργασιών» του μαθήματος «Νεοελληνική Γλώσσα», Α' Γυμνασίου (σελ. 16). Δηλαδή απευθύνεται σε παιδιά 12-13 ετών, που μόλις εγκατέλειψαν το δημοτικό σχολείο. Τίτλος του «Οσάκις» . Επαναλαμβάνω αποσκοπεί στην γλωσσική και πνευματική καλλιέργεια μαθητών Α' Γυμνασίου:

«Ο καθηγητής της φιλολογίας έριχνε κάθε μέρα το μπαλάκι. Όλη η τάξη το έπιανε σαν ένα γαργαλιστικό μήνυμα. Το πετούσε ο ένας στον άλλον. Χαράς ευαγγέλια.

«Οσάκις...» άρχισε τη φράση του ο φιλόλογος.

«Ναι. Ναι. Ο Σάκης! Ο Σάκης!» φώναζαν όλες μαζί οι μαθήτριες γελώντας. Κι ο καθηγητής τρελαινόταν. «Οσάκις...» επαναλάμβανε τονίζοντας τη λέξη σαν να έλεγε «σκάστε». «Ο Σάκης! Ο Σάκης!» ακουγόταν πάλι από κάτω και το γέλιο έδινε κι έπαιρνε. Ο καθηγητής δεν μπορούσε να ξεχωρίσει ποιες από τις μαθήτριες ήταν οι δράστες. Η λέξη – μπαλάκι κυλούσε ακαριαία σε κλάσμα δευτερολέπτου μέσα από τα χείλια τους που ήταν κρυμμένα στο κάτω μέρος του σκυμμένου τους κεφαλιού. Νόμιζε πως απλώς επαναλάμβαναν τη λέξη. Πως τις ερέθιζε αυτή η λέξη. Δεν ήταν όμως έτσι. Άλλο πράγμα το «Οσάκις» κι άλλος άνθρωπος «Ο Σάκης».

Ο Σάκης ήταν ηλεκτρολόγος με μαγαζί. Μεγαλύτερός τους, 20 με 25 ετών. Τα είχε φτιάξει με την Αλέκα. Μια από τις μαθήτριες της τάξης. Ψηλή κι αδύνατη, με κοντά ξανθά μαλλιά και μεγάλα καστανά μάτια, μακρύ λαιμό και μακριά χέρια και πόδια, κάπως ξερακιανή, αλλά

ζόρικη. Στα 15-16, όπως όλες τους. Η πρώτη που έβγαινε ραντεβού μήνες τώρα. Ο Σάκης την περίμενε το μεσημέρι στην άλλη γωνία κι οι άλλες μαθήτριες έτρεχαν από πίσω της να τον δούνε. Τα σχόλια έδιναν κι έπαιρναν. Ήταν ο πρώτος έρωτας της τάξης.

Ο καθηγητής φώναξε την πρώτη μαθήτριά, τη Μαρία, στο γραφείο του και τη ρώτησε. «Τι συμβαίνει με το «Οσάκις»; Γιατί αυτή η αντίδραση;»

«Δεν ξέρω, κύριε. Στο δικό μου θρανίο δεν ξέρουμε τίποτα. Το πήραν έτσι φαίνεται και το διασκεδάζουν» του απάντησε. Ρώτησε κι άλλες μαθήτριες. Μερικές δεν κρατήθηκαν και γελούσαν. Ο καθηγητής προσπάθησε να βγάλει από το λεξιλόγιό του τη λέξη «Οσάκις». Αυτή όμως αντιστεκόταν. Του έβγαινε αυθόρμητα, έστω και με κάποια καθυστέρηση. Τότε, όμως, γινόταν πανζουρλισμός. Σαν να την είχε στερηθεί η τάξη και ξεσπούσε «Ο Σάκης! Ο Σάκης!», φώναζαν ακόμα πιο δυνατά και γελούσαν με την καρδιά τους. Γιατί ήταν υπόθεση καρδιάς και όχι γραμματικής».

Ερωτώ: Τι διαβάζουμε εδώ; Περιγράφει ή δεν περιγράφει το κείμενο μια αποπλάνηση ανηλίκου;. Ερωτώ: Όπως παρουσιάζει το κείμενο αυτήν την σχέση, σαν κάτι το φυσιολογικό, το ακίνδυνο, δεν αποτελεί έμμεση παρότρυνση για επιδίωξη τέτοιων καταστρεπτικών σχέσεων; Ποιος γονέας θα ανεχόταν η κόρη του «να βγαίνει ραντεβού» με εικοσιπεντάχρονο; Εδώ πρόκειται για εξύμνηση της παιδεραστίας, του βδελυρού αυτού εγκλήματος, για το οποίο ανατριχιάζουμε όλοι και στο άκουσμά του. Κάτω από το κείμενο «καμαρώνει», για εμπέδωση προφανώς, η εξής κρανιοκενής ερώτηση: «γιατί γελούσε η τάξη, όταν ακουγόταν η λέξη Οσάκις στο κείμενο». Τι θα απαντήσει το παιδί σε μια τέτοια «παραλυμένη» ερώτηση; Όπως έγραφε σε ένα εξαιρετικό του κείμενο ο αγαπητός μου φίλος, γιατρός Φώτης Μιχαήλ: «Αντί να διδάσκεται η αρμονική συζυγία, έχουμε πρόωρη σεξουαλική καθοδήγηση. Το πρώτο θα μας εξασφαλίσει ευτυχισμένα νιάτα, ενώ το δεύτερο, θα μας φορτώσει με σοβαρά σωματικά και ψυχικά τραύματα, όπως είναι οι ακριβοπληρωμένες επιπόλαιες σχέσεις οι βαριές καταθλίψεις και οι απόπειρες

αυτοχειρίας».

«Ανεβαίνουμε» στη Β' Γυμνασίου. Και εδώ οι ίδιες ψυχοφθόρες ανοησίες. Στο «Ανθολόγιο» της τάξης αυτής επαινείται ο «αρχαίος» θεσμός της εταίρας (=πόρνη). Αποσπώ κάποιους στίχους από το κείμενο: «Είναι κάποια ψηλή (εταίρα) φοράει σανδάλι με σόλα λεπτή και κυκλοφορεί με το κεφάλι γερμένο στον ώμο, αυτό αφαιρεί ύψος. Δεν έχει κάποια γλουτούς, τους προσθέτει ραμμένους κάτω από το φόρεμα. Έτσι, όσοι τη βλέπουν εκστασιάζονται με τα οπίσθιά της. Έχει κοιλιά□ διαθέτουν για λόγου της στήθης, όπως αυτά που έχουν οι ηθοποιοί στις κωμωδίες□ φορώντας τέτοια στήθη πρόσθετα στητά... (σελ. 40)». Και συνεχίζεται η παιδαγωγικώς εξονυχιστική διερεύνηση και ερμηνεία των καλλωπιστικών μεταλλάξεων της εταίρας. Και ακολουθούν βεβαίως οι εμπεδωτικές ερωτήσεις προς πλήρη αποκολοκύνθωση των μαθητών: Η πρώτη αναφέρεται τις «βελτιωτικές επεμβάσεις» στις οποίες επιδίδονται οι ιδεώδεις εταίρες. Η δεύτερη στα καλλυντικά που χρησιμοποιούν και σε ποιο σημείο του σώματός τους (Ένα καλλυντικό για το εγκέφαλο των συγγραφέων χρειάζεται). Γ' Γυμνασίου, συνεχίζεται το μαγάρισμα των νέων, η απαξίωση του όποιου εναπομείναντος κύρους του σχολικού μαθήματος, αλλά και του εκπαιδευτικού, που καλείται να διδάξει τις νεοεποχίτικες σεξομπουρδολογίες.

Μάθημα «Νεοελληνική Γλώσσα» (σελ. 148). Εδώ εμφιλοχώρησε ένα τραγούδι, το οποίο μπορεί να το ακούσει τις μεταμεσονύκτιες ώρες σε κάποιο ξενυχτάδικο για χασομέρηδες, αλλά σε σχολική τάξη ουδείς σοβαρός παιδαγωγός θα το παρουσίαζε και μάλιστα σε βιβλίο. Κείμενο: «Άμα ξυπνήσεις και έχεις βγάλε ουρά / αν κοιταχτείς και έχεις βγάλε βυζιά / Don't worry be happy / Άμα η κόρη σου σε λέει μπαμπά ενώ ο γιος σου / σε φωνάζει μαμά / Don't worry be happy» και λοιπά και λοιπά. Ερώτηση: Καθηγητής που θα διαβάσει τον στίχο «αν κοιταχτείς και έχεις...» δεν κινδυνεύει με οριστική απώλεια της σοβαρότητάς του; Από πότε η χυδαιότητα και η αισχρολογία ανήκουν στα γνωστικά πεδία του σχολείου; Κι αν έγραφα στον πρόλογο για την γλωσσική ακαταστασία των νέων, δεν το έγραφα για να τους στηλιτεύσω. Υπαίτιο είναι και το σχολείο. Δρέπουμε τους καρπούς μιας Παιδείας, μιας αγωγής που προβάλλει, «διδάσκει» την διαφθορά, την λαγνεία. Ας τα σκεφτούν αυτά οι γονείς, ας τα διαβάσει αυτά κάποιος Εισαγγελέας.

(Κατά το άρθρο 349 του Ποινικού Κώδικα ο προάγων προς πορνεία ή εξωθών προς διαφθορά ανήλικα πρόσωπα είτε υποθάλπει ή διευκολύνει την πορνεία ή διαφθορά ανηλικών, ονομάζεται μαστροπός και τιμωρείται).

Νατσιός Δημήτρης

δάσκαλος-Κιλκίς

antibaro.gr